

sólo e fis G A⁶

1. Měl by si kaž - dý vzpo - me - nout,

h⁷ fis⁷

když v mra - cích du - hu vi - dí,

cis⁷ D e

že za No - é - ho při - šel soud:

fis⁷ G

Bůh ztre - stal vzpur - né li - di,

sbor G e D A h fis⁷ h

že za No - é - ho při - šel soud:

fis⁷ G H

Bůh ztre - stal vzpur - né li - di.

2. Když Pán Bůh viděl, co zlého / je v lidském pokolení, /
|: že nikdo kromě Noého / v něm spravedlivý není, :|
3. že zlovůle a násilí / teď celou zemí vládne, /
|: že všichni všechno zkazili / a nikde lásky žádná, :|
4. tu rozhodl se vyhladit / vod přívalem vše živé, /
|: jen Noé směl si koráb sbít / a čelit vodě divé. :|
5. I v trestu je Bůh milostiv, / vždy ještě možnost dává, /
|: by život dál šel jako dřív, / svým slovem napomáhá. :|
6. Sám tehdy jednat začíná: / „Ať vejdou do korábu /
|: i Noemova rodina / a od všech tvorů v páru. :|
7. Tím nevyhyne žádný rod, / jež stvořil jsem svým slovem, /
|: až rozběsní se množství vod / a rozleje se kolem.“ :|
8. Tak stalo se. Vše zmizelo / v té hrozná vodní spoušti /
|: a náhle přšet přestalo: / Pán svoje neopouští! :|
9. On způsobil, že nad zemí / zas čerstvý vítr vane, /
|: že nad vodními pláněmi / loď na pohoří stane. :|
10. Dál klesá vodní hladina / a opadává příval, /
|: zem osychat už začíná / a povrch je, jak býval. :|
11. Když Noé koráb opustil / a na zemi stál opět, /
|: hned Pánu oltář postavil / a zapálil mu obět. :|
12. Pán přijal jeho zápal / a smlouvu stvrdil pevně, /
|: že nikdy vodní přívaly / nezničí život země. :|
13. Kdykoliv slunce zářením / se oblouk duhy sklene, /
|: ať je to pro nás znamením / té smlouvy zpečetěné! :|

t: Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981 / 2018

m: Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981